

sen har indhentet en retskendelse, som giver adgang til den eksterne databehandler.

For ikke at genere de involverede virksomheder unødigt afsluttes Konkurrencestyrelsens kontrolundersøgelser normalt samme dag, som de er påbegyndt. I nogle situationer er det imidlertid ikke muligt på grund af forhold hos virksomheden at kopiere de ønskede oplysninger inden for denne frist. Det kan f.eks. skyldes, at der er tekniske problemer med virksomhedens kopimaskine, eller at det ikke har været muligt at få adgang til en bærbar computer, som anvendes af en af virksomhedens ansatte – der er central i forhold til kontrolundersøgelsen – fordi vedkommende er bortrejst, og ingen anden i virksomheden kender computerens password.

Der har således i praksis vist sig et behov for – i sådanne særlige tilfælde, hvor det på grund af forhold, der kan tilskrives virksomheden, ikke er muligt at få adgang til eller kopiere oplysningerne på stedet – at kunne medtage visse oplysninger eller et informationsmedium med henblik på adgang og kopiering i Konkurrencestyrelsen.

På denne baggrund foreslås det, at Konkurrencestyrelsen i forbindelse med en kontrolundersøgelse i særlige situationer kan medtage oplysninger eller det medium, hvorpå disse oplysninger befinder sig, med henblik på adgang og kopiering. Det forudsættes, at en virksomhed skal tilbydes at være til stede, når Konkurrencestyrelsen undersøger og evt. kopierer medtaget materiale. Det medtagne materiale skal tilbageleveres senest tre hverdage efter, at kontrolundersøgelsen har fundet sted. I særlige tilfælde vil fristen kunne forlænges.

Joint ventures

Den danske konkurrenceretlige vurdering af joint ventures har, siden forbudsprincippet blev indført i dansk konkurrenceret med konkurrenceloven fra 1997, i det væsentlige svaret til Europa-Kommissionens. Da der med 1997-loven ikke blev indført fusionskontrol, blev det i bemærkningerne til forbudet i § 6, stk. 1, mod konkurrencebegrænsende aftaler anført, at joint venture-aftaler skulle underkastes en vurdering efter § 6 – også når der var tale om joint ventures, der efter de EU-konkurrenceretlige regler skulle vurderes efter bestemmelserne i fusionskontrollforordningen (Rådets forordning (EØF) nr. 4069/89 af 21. september 1989 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1310 af 30. juni 1997).

Fusionskontrol blev indført i konkurrenceloven med ændringen i 2000. I forbindelse hermed blev rets-

stillingen for virksomheders aftaler om joint ventures endnu engang præciseret (FT 1999-2000, tillæg A, s. 6820, h. sp.).

I en afgørelse fra april 2001 udtalte Konkurrenceankenævnet imidlertid, at en aftale om etablering af et joint venture i form af etableringen af et fælles og selvstændigt selskab ikke er omfattet af forbudet mod konkurrencebegrænsende aftaler, selv om dette er tilfældet efter EU-konkurrencereglerne. Konkurrencerådet havde derfor ikke hjemmel til at forbyde et sådant selskabs etablering eller til at give påbud om dets opløsning. Den gældende retstilstand med udgangspunkt i Konkurrenceankenævnets kendelse fremstår derfor ikke som fuldt afklaret. Lovforslaget tilsigter at afklare retstilstanden.

Det foreslås, at det i lovens § 6 præciseres, at en aftale om oprettelse af et joint venture vil være forbudt, hvis det gennem aftalen gøres muligt for virksomheder at samordne deres konkurrencemæssige adfærd. Med denne præcisering vil det herefter stå klart, at konkurrenceloven på linje med EU-konkurrencereglerne kan finde anvendelse på et joint venture, der i virkeligheden benyttes som ramme for et konkurrencebegrænsende samarbejde. Det vil dog fortsat være muligt efter lovens § 8 at søge om og opnå fritagelse for aftaler om etablering af joint ventures, såfremt det skønnes, at aftalerne opfylder de i loven angivne betingelser.

Lokale priskarteller

Priskonkurrence har væsentlig betydning for en effektiv ressourceanvendelse i samfundet. Derfor forbyder konkurrenceloven også udtrykkeligt virksomheder at indgå aftaler om købs- og salgspriser. Det gælder både horisontale og vertikale pris aftaler. Fra det generelle forbud gælder dog visse undtagelser for virksomheder med en mindre omsætning og markedsandel, jf. den gældende lovs § 7, stk. 1. Disse undtagelser gælder imidlertid ikke, hvis virksomhederne f.eks. aftaler bindende videresalgspriser.

Formuleringen ”bindende videresalgspriser” i den gældende lov har i praksis ført til, at virksomheder i visse brancher har dannet lokale priskarteller ud fra en formening om, at aftalerne vedrørte salgspriser og således ikke vedrørte mindstepriser for videresalget, og at aftalerne derfor – på grund af virksomhedernes relativt lave omsætning – var lovlige som følge af bagatelreglen. Sådanne lokale pris aftaler mellem f.eks. kørelærere, revisorer eller ejendomsmæglere kan være lige så skadelige for konkurrencen – og dermed betyde højere priser for forbrugere og erhvervsliv – som